

§ 19

Justitsministeriet

Svarskrivelse:

Justitsministeriet. København, den 12. januar 1953.

Journ. nr. A. 31.

I skrivelse af 18. november 1952 har folketingets finansudvalg under henvisning til finanslovforslaget for 1953—54 § 19 I. E. 2. Kasseeftersyn, befordringsudgifter og dagpenge m. m., udbedt sig oplysning om, hvorvidt kasseeftersyn måtte kunne foretages af lokale autoriserede revisorer, således at disse udgifter undgås.

Foranlediget heraf skal man meddele, at kasseinspektionen, der blev oprettet med hjemmel på finansloven for 1883—84, i virkeligheden går væsentligt videre, end betegnelsen angiver, idet den udover det egentlige kasseeftersyn og den rent tal-mæssige revision af det til embederne henlagte regnskabsvæsen omfatter en indgående kritisk gennemgang af de enkelte konti. For dommerkantorenes vedkommende er eftersynene forbundet med en fuldstændig gennemgang af alle de under behandling værende skifter og eftersyn af alle boernes aktiver. Endvidere omfatter eftersynene efter udfærdigelsen af lov nr. 119 af 20. april 1926 samtlige eksekutorboer, der henstår under behandling i de forskellige retskredse. Dette eftersyn medfører en gennemgang af skifteprotokollen og kassebogen i hvert enkelt bo samt kontrol med, at samtlige aktiver er tilstede. På politikontorerne er gennemgangen af regnskabsvæsenet meget omfattende, idet der til disse kontorer er henlagt betydelige opgaver af civil og administrativ art.

I forbindelse med kasseeftersynene har kasseinspektørerne deres opmærksomhed henledt på, at den ved embederne praktiserede arbejdsfordeling og forretningsgang er rationel. Såfremt dette ikke er tilfældet, henstiller kasseinspektøren allerede under eftersynet, at forholdene forenkles eller omlægges. Eventuelt stilles der i de til justitsministeriet afgivne indberetninger forslag til ændringer. Endvidere påser kasseinspektøren, at det ved embederne ansatte personale har en passende størrelse.

Kasseeftersynene forudsætter herefter, at kasseinspektørerne er i besiddelse af et nøje kendskab til hele arbejdet på dommer- og politikontorerne og til de love og administrative forskrifter, der vedrører dette arbejde. På den anden side er det af interesse for justitsministeriet gennem kasseinspektørernes skriftlige og mundtlige indberetninger at få kendskab til arbejdet på de enkelte dommer- og politikontorer landet over og til kontorerens personale, hvilket bl. a. er af betydning ved afgørelsen af spørgsmål om forfremmelser og forflytninger indenfor personalet.

Justitsministeriet må herefter formene, at det er udelukket at overlade kasseeftersynene til foretagelse af lokale autoriserede revisorer.

HELGA PEDERSEN

Bilfeldt.